

førligt ind paa dette Spørgsmaal; det var kun nogle Anthydninger, jeg gav; jeg maa dog endnu fremsætte et Par Bemærkninger imod de Paa-stande, der fremkom saavel fra den ærede Indenrigsminister, som fra den ærede Rigsdagsmand. Den ærede Indenrigsminister har sagt, at man ikke kunde beskatte en Mand paa to Steder. Jeg troer, at naar man seer Sagen rigtigt, maa man komme til at ramme Indtægten der, hvor den falder. Lad os tage en Godseier, der eier tre Gøbser, hvoraf det ene ligger i Sjælland, det andet i Fyen og det tredje i Sjælland; han boer paa det Gods, der ligger i Sjælland, og her skulde han altsaa efter det Princip, der blev gjort gjældende af den ærede Indenrigsminister, alene beskattes efter Formue og Leilighed; i Sjælland og Fyen, hvor maaffee hans største Gøbser ligge, hvor hans største Indtægter falde, maae Beboerne see paa, at hele Indtægten gaaer over til Sjælland og ene bliver beskattet der. Dette er nu aldeles i sin Orden, naar den Indtægt, der er sendt derover, efterhaanden er gaaet over til at blive Capital, thi saa ramme vi kun Capitalen eller rettere dens Rente der, hvor Manden boer, som eier den, men det synes at være naturligt, at der under den første Bændring udredes Stat af Indtægten paa det Sted, hvor den falder, og derimod ikke paa det Sted, hvor den kommer hen. Paa den Maade vil man tillige løse endeel af de Bændligheder, der ere fremhævede med Hensyn til at beskatte Compagnier, Selskaber o. s. v., idet man siger, at man saa rammer Udenbysboende; det er der slet ingen Fare for; man rammer kun Indtægten der, hvor den falder, og den skal ikke rammes der, hvor den kommer hen, førend den er gaaet over til at blive Capital, og Indtægten af denne det følgende Aar i Form af Rente kommer Manden tilgode. Jeg troer, at den ærede sidste Tale ved nærmere Overveielse selv vil indrømme, at det, han fremsførte, ikke i mindste Maade passer paa, hvad jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet.

**L. C. Larsen:** Jeg hører ogsaa til dem, der taffe den høitærede Indenrigsminister, fordi han ikke har villet fremlægge for Thinget

det Lovforslag, der fremkom fra Communalbestyrelsen; men jeg er forsaavidt uenig med den ærede foregaaende Tale, som jeg ikke har opgivet Haabet om, at der endnu i denne Session vil kunne tilveiebringes en for Communen hensigtsmæssig Lov. Jeg troer ikke, det er forbundet med nogen Bændelighed aldeles at opheve Næringsstaten. Hele Apparatet er skabt til at kunne bruges ved Bændingen baade af Hjælpe- og af Næringsstaten — saaledes som foreslaaet af Communalbestyrelsen — og kan ogsaa bruges til herefter at ligne Hjælpestaten alene. Kun troer jeg der er en Bændelighed ved at opheve Staten for den, der har personligt Ophold i en anden Commune, idet det jo kan hændes, at en Saadan kan drive en meget betydelig Bedrift i Kjøbenhavn, men ved at tage Ophold i en Nabocommune kan blive fritaget for at bidrage til Communens Udgifter. Jeg troer derfor, at det vil være aldeles forsværligt at komme til den Løsning af Spørgsmaalet, at en saadan Mand bør svare en Afgift, som stemmer med den Indtægt, han har af den Bedrift, han driver i Kjøbenhavn. Efter Lovens skal enhver Borger holde Huus og Sted i den Commune, hvor han har Borgerklub og driver sin Næring og svare Byen Afgift, og det synes derfor aldeles stemmende dermed, at en Mand, der tager Ophold udenfor Communen, men driver borgerlig Næring i Communen, skal svare en Afgift, der staaer i Forhold til hans Næring. Dette er heller ikke uden Analogi paa Landet, hvor der i flige Tilfælde svares Skole- og Fattigstat efter Formue og Leilighed. Hvis det var en reel Afgift som Landstaten og Bygningsafgiften, vilde det følge af sig selv; men Skole- og Fattigstaten ere personlige Afgifter, hvortil man rigtignok har valgt Hartkornet til Maalestof, uden at de dog derfor ere blevne reelle Skatter. Det har i saa Henseende glædet mig at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ogsaa paa den Maade tænker at skaffe Indtægter for Communen fra de Udenbysboende. Af samme Grund maatte man vistnok ogsaa komme til at beskatte saadanne Interessentskaber eller Actieselskaber, der drive borgerlig Næring i Communen, om man ogsaa